

30 centov in 2 funta, ali po novi vagi 151 kilo, moral bi kaka 2 litra pred mostom odtočiti in izpiti, in ako bi k temu delu povabil „štrasenkomisarja“, pokazala bi se vsa praktičnost posipavanja mosta. — Gromska pištola! „Slov. Gosp.“ je pred kakim letom poročal o požaru v Teharjih, h kateremu g. berič in župan nista dala brizgalnice peljati. Je li vse to res ali ne, mi ni znano; pa do zdaj se še nobeden ni opravičil; tudi v „Gosp.“ še nismo preklicali brali. Poizvedel sem, zakaj in kako? Govori se, da nesrečna brizgalnica popušča povsod vodo, le tam ne, kder je mojster luknjo pustil. Da bi se tedaj brizgalnica ne razsušila, se gasilci teharski neki zdaj vadijo noč in dan v rabi brizgalnice, da, — česar nas Bog varuj in sveti Florijan, — ko bi nastal kde požar, bi bili urni gasilci hitro pri roki. Ako je to res, in resnico bi nam teharski dopisnik lahko poročil, zasluži hrabri „Sl. Gospodar“ pohvalo, kateri zaspance drami. Še nekaj o teharskem sr. beriču. Tega pa ne poročam rad — in to iz 2 vzrokov; — prvič, ker je res neverjetno; če je pa resnično, je ta slavni teh. srenjski berič res modra glava. Drugič ne pišem o tem rad za tega voljo, ker bi utegnil berič sumičiti na g. kaplana, in se nad njim tako surovo znositi, kakor je „Sl. Gosp.“ že povedal. Naj se zgodi, kar hoče, sprožil jo bom. Pri farovžu v Teharjih je bilo treba več popravil. Za plačilo stroškov ima po postavi skrbeti cerkveno-stavbeni odbor; stroški se razdelijo med patrona, cerkev in srenjo. Pa glejte! stavbeni odbor ni poprej prašal sr. beriča, ki ima povsod prvi svoj nos!! Ko tedaj načelnik odbora račun srenji Teharski poda, da bi poskrbela denarje, ves razkačen se berič nad njim zadere: „Zakaj ste pa podpisali, da morate toliko plačati? Prinesite nam cerkvene račune!“ Ako tedaj kdo komu dolga izplačati neče ali ne more, naj se poda k g. župniku po cerkvene račune; te naj pokaže svojemu upniku in — dolg je poravnal! Zdaj pa še naj kdo reče, da teh. sr. berič ni modra glava!? Ko bi „finanzminister“ za njega vedel, napravil bi ga za voljo njegove zvedenosti v dnarstvenih zadevah kar naenkrat za svojega prvega svetovalca. Srečna srenja, ki ima tako zvito — modrega beriča! Letina je bila letos v celjski okolici sploh slaba. Krompirja je čisto malo in še tistije na pol gujil. Žita je razun ajde prav malo — pa nima tudi nobene cene. Ravno tako tudi živina ne gre v denar. Mesarji, peki in oštirji imajo zlato dobo. Čeravno so ljudje prav malo vina pridelali, se čuje o groznih pobožih, tatvinah in drugih nerednostih, da je groza.

Take prikazni imajo deloma svoje vzroke v nemarnem županovanju in v svojeglavnosti sr. beričev, kateri se rajše zameri vsem poštenim prebivalcem, kakor pa le enemu lumpu.

Od Pesnice. (Duhovska plača zboljšana!?) Hvala Bogu, bo morda marsikteri kaplan ali tudi župnik veselo izklicnil, ako je to istina,

da se ima plača za duhovnike zboljšati! Oče Stremajer vendar le za nas skrbi; kar ravno je razposlal svojih grošev nam v podporo, izdelal je pa tudi nov postavni načrt, po katerem ima pri nas dobiti župnik 500 gld., ko je dozdej le 315 ali 400 gld. imel; kaplan pa, ki je dozdej imel 157 gld. do 210 gld., pa dobi 300 gld. Sicer je to tudi malo, ker zdaj vsaka reč tako strahno na viš bije, darila za sv. meše in druge dobrote pa zginujejo, in dostikrat mora župnik od ubogega kaplana za njegovo preživljenje dve tretjini od kaplanove plače tirjati in le edna zimska suknja više 30 gld. pride. Pa nekoliko je plača vendar zboljšana, bo morda marsikteri v prvem hipu mislil. Ali če postavni načrt bližje pogledaš, kmalu spoznaš, da bo plača na marsikterih farah malo ali nič zboljšana, ker se ima po novi postavi vsak ubogi krajcar vračunati, ktere ga duhovnik dobi za svoja duhovna opravila, še celo mešna darila od štitung; zraven tega bo pa to pouzročilo mnogo dela z novimi fasijoni in drugih sitnob. Omilovanja vreden je duhovni stan, kar zadeva njegovo materialno stanje; tudi duhovnik ne more samo od božje besede živeti, ker ima tudi svoje potrebe dušne in telesne. Ni se toraj čuditi, da si ga tako malo mladenčev voli. Ne misli č. bralec, da sem z svojim stanom nezadovoljen, in upam, da tudi drugi sodelavci v vinogradu Gospodovem niso. Jaz sem le hotel očitno povedati, kar mi je v ti zadevi na misel prišlo. Da se letna plača duhovnikom zviša, in sicer v stoletju enkrat, tega menda nobeden pameten človek zameril ne bo. „Vreden je delavec svojega plačila“ in „kdor altarja služi, naj od njega živi“. Sv. Cerkva in božja pravica tirja, naj plačilo za duhovno opravilo gre tistemu, ki ga je opravljal; to je bila tudi volja rajnih dobrotnikov, ki so ustanove ali šitunge napravili cerkvi in duhovnikom v prid.

Zatorej so tudi presviti cesar 29. decembra 1851 zaukazali, da se nove ustanove v letno plačo duhovnikov zanaprej ne smejo več vračunati. Drugi ukaz od 1. januarja l. 1859 je določil, da provizorjem ne bo več treba zanaprej denarjev za opravljene ustanove drugim denarnicam odrajtovati. Upali smo, da bodo tudi stare ustanove iz letne plače izbrisane, in da bodo tudi župniki in kurati za opravljene ustanove odločeni denar prejemali. Po Stremajerjevem načrtu v zboljšanje duhovniške plače pa se imajo še celo nove ustanove vračunati. To bo zboljšanje plače, da se Bogu usmili, in ne čudim se, ako nekateri župniki resno mislijo nobenih „šitung“ več sprejemati in že obstoječe poslati nazaj, ker niso voljni verstvenemu fondu v prid — robovati!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V Pragi izhaja nemšk list, ki se zove: Bohemia in ki velja za vladni list. No, in v njem beremo novico, ki je nemške in

magjarske liberalce in ob enem turkoljube neizmerno iznemirila. List poroča, da sta naš cesar in ruski car se zastran Turčije popolnem porazumila, da pa se to v Avstriji še ne da veljati zaradi znotranjih razmer, to se reče zavolj nemških ustavovercev in magjarskih mogotcev; vendar, pravi list, se bo skoro vse to spremenilo, sedanji ministri se bodo morali omenjene zvezi ali podvreči ali odstopiti. — Dunajski ministri in liberalna večina državnega zbora so se te dni hudo skregali zlasti zaradi novih pravil, katere so naši ministri z ogerskimi vred načrtali za nacionalno banko. Vsled teh pravil bi morala banka izdajati 30 % magjarskih bankovcev, tega pa banka sama neče in tudi poslanci ne; ker so se pa ministri v dogovorih z ogerskimi zavezali, da bodo ostali mož beseda, bodo morali liberalci in ustavaki vsemu prikimati, kar Magjari hočejo, ali pa bodo morali ministri nove volitve razpisati ali pa sami odstopiti. — Na mesto umrlega č. o. servita Rainerja bo v Frohnleithnu za državnega poslanca najbrž izvoljen mladi zgovorni knez Alojzij Lichtenstein, tisti, ki je lani pri občnem zboru mariborskega kat. polit. društva tako sijajno govoril o škodljivosti liberalizma. V Dalmaciji so Slavjani veselo zmagali čez Lahe, imajo izmed 41 poslancev 30 narodnih, čeravno je volilni red tako umetno in njim v škodo narejen, da pride na 40.000 večjidel laških prebivalcev ravno toliko poslancev, kakor pa na 400.000 kmetskih večjidel slavjanskih stanovnikov. Slavjani so tedaj tudi v nekaterih mestih prodrli do večine. Slava njim! Na Hrvatskem je umrl baron Vranicani 73 let star. Blagi mož je 10.000 fl. daroval jugoslavjanske akademiji in 6000 fl. vsenčilišču v Zagrebu. Magjari so prepovedali snovati katoliška politična društva. Med bosenski begunci na Hrvatskem je 6500 ljudi po legarju zbolelo.

Vnanje države. Zavolj bližnje rusko-turške vojske je tudi Avstrija začela priprave, da se v kaki hipoma pokličejo. — Angleški minister Salisbury je v Parizu, v Berlinu, na Dunaju in v Rimu beračil za pomoč zoper Ruse, pa povsod dobil — brco. Zato sedaj Angleži ne vedo kaj bi storili, ali bi šli sami Turka braniti ali bi si tudi kak kos Turčije vzeli. — Na Nemškem hoče Bismark porotnice odpraviti, toda liberalci jih nečejo pogrešati; Poljakom se na Pruskem huda godi; sedaj se je poljski jezik celó pri sodnijah prepovedal. Francozi se prepirajo med seboj in stranka radikalcev ali antikristov postaja vedno močnejša in predrzniša. Lehkomisljeni Francozi so poiganeje Pariza l. 1870 že pozabili! — Rusko posojilo 100 rubeljnov je že dognano, 2 mesti Petrovgrad in Moskva ste sami vse pokrile; ruska vojna na jugu je v 13 dnevih 304.000 mož močna z 540 kanoni bila postavljena na turško mejo. Ves svet se tej urnosti čudi. Z rusko vojno bodo potegnili tudi Rumuni, Srbi, Črnogorci in Grki; vsi se pripravljajo na boj. Turk bo v tej vojski bržčas sam

— in zato mu bo v Evropi došla — poslednja ura. Egiptovski vice-kralj je svojega finančnega ministra lastnoročno natepel, izgnal in na potu ubiti dal! Turška pravica!

Za poduk in kratek čas.

Iz Maribora v Solčavo in savinjsko dolino.

II. Iz Prevali naprej je prva železniška stacija pri Blibergu; mestice leži z ličnim gradom malo uro boda na desnej strani. Okolica je zala, zemlja rodovitna. Proti jugu kipijo razčesane gore v modro nebo. Sivo pečevje je golo in rastline ne najdejo na njem živeža, le sivo mahovje se ga klaverno ovija. Med gorami štrli gora sv. Uršule v nebo kakor skalnat greben, čez vse pa gleda velikanska Peča. Večji del krasne Koroške se vidi iz njene površine. Iz Bliberga smo potem pridrdrali v Kühnsdorf, ki se slovenski nazivlja: Sinčjaves. Do sem smo se vozili po gladki železni cesti, sedaj pa se je reklo železnico zapustiti. Proti Kapli, kamor smo bili najprvle namenjeni, se mora ali pešice iti, ali voz najeti, če ga je dobiti. Na našo srečo je na kolodvoru v Sinčjavesi res čakal voz, ki je bil ravno iz Kaple pripeljal neko družbo. Sicer sem moral z glavo skimavati, ko sem ga ogledoval in sem se precej bal njemu svoje ude naložiti, vendar sem mislil, boljše nekaj, kakor pa nič in sem najel voz za sebe in za svoja tovariša. Bil pa je voz res celó posebnega stroja — stavim sto goldinarjev proti jednemu, da mu ni bilo enakega najti niti na velikanski dunajski razstavi. Poldné je že minolo, in trebuhi so se nam začeli kregati, da tako dolgo z dolžno jim postrežbo odlagamo. Zavrremo torej iz steze na stran v bližnjo krčmo ter prašamo, ako še na komenu gori in če še kaj zraven ognja stoji? Mlada natakara, z prijaznim koroškim licem, brž v kuhinjo pohiti in vrnivša se brzo reče, govedine nimajo več, torej tudi juhe ne, ako pa hočemo, nam je prijazno djala, zamoremo dobiti ovčetine ali pečena piščeta, ki so brž ko ne še po dvorišču skakljala. Jaz si izvolim ovčetino, tovariša pa si naročita vsaki jedno pečeno piščeto. Meni se je brž postreglo, tovariša pa sta morala nekoliko časa počakati. Toda dobila sta res prav koroška piščeta; pri nas so komaj kokoši tolike. Še polovice nista spravila pod streho, čeravno sta se skoro zraven potiti začela. Sedaj plačamo, kar smo bili dolžni, ter stopimo na cesto, kder nas je vozač z svojim čudnim vozom že čakal. Rado veden sem bil, kako se bo prišlo na voz, ki je bil precej visok in okoli in okoli z železno ograjo omrežen; le od zaja nad repico je poprečkom ležal železen hlod, kar mi je na misel dalo, da se menda le od zaja na voz vzhaja. In tako je res bilo. Vozač je železni hlod vzdignol in potniki smo drug za drugim zmuzali se na voz. Tukaj je bila na vsakej strani podolgem jedna lesena klop. Na